

عنوان مقاله:

عناصر درونی و عوامل بیرونی موثر بر آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان فیزیوتراپی: مطالعه کیفی

محل انتشار:

مجله پژوهش در علوم توانبخشی، دوره 10، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سید محمدرضا دست غیبی - *Master in Rehabilitation Management, Rehabilitation Management Dept, Rehabilitation Sciences School, Iran University of Medical Sciences, Mirdamad St, Madar Sq, Shah-nazari St, Nezam St, Tehran, Iran. Contact*

محمد کمالی - *Associate Professor, Rehabilitation Research Center, Rehabilitation Management Dept, Rehabilitation Sciences School, Iran University of Medical Sciences*

مهدی دادگو - *Assistant Professor, Physiotherapy Dept, Rehabilitation Sciences School, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

علی چابک - *Lecturer, Social Welfare Dept, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Evin St, Daneshjoo Blvd, Kodakyar St, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه: آموزش بالینی بخش جدایی‌ناپذیر آموزش فیزیوتراپی بوده و از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. طی این دوره، دانشجویان به تدریج کسب تجربه نموده و ذهنشان را برای حل مشکل بیمار آماده می‌سازند. آموزش بالینی مانند تمام برنامه‌ها از فرایندها و عناصری تشکیل شده که برخی عوامل بیرونی نیز بر آنها اثر می‌گذارند. این پژوهش توجه خود را به عناصر درونی و عوامل بیرونی موثر بر آموزش بالینی بر مبنای تجربیات دانشجویان معطوف کرده است. روش‌ها: در این مطالعه کیفی از روش تحلیل محتوا استفاده شد. جامعه پژوهشی شامل دانشجویان سال آخر کارشناسی فیزیوتراپی بوده که تعداد ۲۱ نفر به صورت هدفمند انتخاب گردیدند. از بحث گروهی متمرکز جهت گردآوری داده‌ها استفاده شد. یافته‌ها: پس از تجزیه و تحلیل داده‌ها و ترکیب کدها، ۱۱ زیرمضمون، چهار مضمون ظهور یافتند. مضمون‌های عناصر «انسانی» و «فیزیکی» حیطه عناصر درونی و مضمون‌های «سیاست‌های دانشگاه» و «رویکردها و رویه‌ها» حیطه عوامل بیرونی را تشکیل می‌دهند. عدم همسویی برخی سیاست‌ها و رویکردهای موجود با اهداف دوره آموزش بالینی، موجب عدم غنای تجربه بالینی می‌گردد. نتیجه‌گیری: با توجه به کدهای به دست آمده، عناصر انسانی جایگاه برجسته‌تری در مقایسه با عناصر فیزیکی داشتند. هرچند مداخله در برخی عناصر مانند ویژگی‌های بیمار و ویژگی‌های شخصیتی استاد و کارآموز در توان گروه‌های آموزشی نیست اما شناسایی آنها به عنوان عناصر اثرگذار می‌تواند تجربه‌ای متفاوت را برای کارآموزان رقم بزند. همچنین به نظر می‌رسد مواردی چون نظارت دقیق نظام آموزشی دانشگاه بر عملکرد استادان و دانشجویان، تعدیل سطح پذیرش دانشجویان و نسبت‌های جنسیتی و نیز افزایش سقف واحدها می‌تواند راهگشا باشد. کلید واژه‌ها: آموزش بالینی، دانشجویان فیزیوتراپی

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1593165>

